

CIRC DEL PESSÓ

SANG DE CRACK (ED-) 220m

Oberta el 1988 per Xavi Metal, Oriol Pié i Albert Ibáñez. El darrer llarg és una variant de sortida oberta per l'Albert Castellet i en Raul Àlbarez l'any 2005.

Via fonamentalment de fissures sensacional, mantinguda i sobre roca boníssima; mig equipada. Orientació delicada pels mesos freds. Molt recomanable.

Material: 16 cintes, joc de tascons, joc de calamots del #0.5 al #4 (#4 prescindible).
Recomanable repetir alguna peça mitjana

Sensacional escalada, mantinguda i vertical, la Sang de Crack ressegueix fil per randa un sistema de fissures a l'evident esperó de l'extrem nord del Circ del Pessó.

Totes les tirades són bones, i més si sortim per la variant d'en Castellet, un final de festa en placa que esdevé el colofó perfecte. La roca és singular, barreja de calcari i conglomerat, adherent i farcida de relleus i forats que faciliten la progressió. I tot plegat en un entorn altiu on es sent el Pirineu a prop i els voltors observen complaents.

- Via: sang de Crack
- Zona: Collegats – Circ del Pessó
- Dificultat: 6b+ (ED-)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 320 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Mig equipada amb claus, algun bolt i pont de roca. Reunions rapelables
- Material: 14 cintes exprés
- Orientació: Sud-est
- Valoració: *****

Aproximació:

Des de la Pobla de Segur prenem la carretera N-260 direcció Sort. Seguim i deixem enrere l'àrea de descans de la Figuereta i un cop passat el primer túnel aparcuem el vehicle a un aparcament que trobem a mà esquerra (per 5 vehicles). Continuem a peu direcció la Cova de la Serp i a l'alçada de la torre elèctrica ens desviem cap al nord. Seguim el corriol fins trobar-nos a l'alçada de la paret. Ens haurem de desviar a l'esquerra (fites), atènyer una corda fixa i fer uns darrers metres de grimpada delicada fins al peu de via.

La via:

Itinerari bàsicament de fissures, això sí, de totes les mides. Hi destaquen el primer llarg, una xemeneia que de seguida s'estreta i ens obliga a sortir al buit; el tercer, mantingut i amb uns passos de bavaresa genials; el quart, un diedre clàssic i el sisè, de placa i sobre un conglomerat excel·lent.

Tot i no estar gaire equipada les possibilitats de protecció són grans i sempre tindrem a l'abast un emplaçament per als flotants.

El 6b+ del cinquè llarg és un pas de bloc no obligat. La dificultat obligada de la via deu rondar el V+/6a.

Les reunions estan equipades per rapelar.

Descens:

Acabem de pujar fins trobar un corriol que marxa cap al sud i ens deixa a la ferrada de descens, Un cop haguem baixat la ferrada prenem un corriol que baixa cap al nord i passa per l'inici de la via.

